

N:o 34.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1898, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående upphörande af Lunds domkyrkas rätt till s. k. erkänsla vid försäljning af domkyrkoskattehemman.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling remitterad motion (n:o 180) har herr *J. Andersson* i Öhrstorp hemställt, att Riksdagen ville besluta i skrifvelse till Kongl. Maj:t an hålla, att Kongl. Maj:t ville låta utreda, om och på hvilka grunder Lunds domkyrkas rätt att uppbära s. k. »erkänsla» vid ytterligare försäljningar af skattedomkyrko hemman, lämpligen måtte kunna alldeles upphöra eller ock på annat sätt afskrifvas, samt derefter till Riksdagen afgifva de förslag i ämnet, som af utredningen kunde föranledas.

Genom kongl. brefvet den 27 augusti 1817 är förordnadt, att Lunds domkyrkas rätt till hembud å domkyrkoskattehemmanen, då de säljas utom börd, icke borde eftergifvas, utan begagnas antingen till skatterättighetens inlösen, då det med kyrkans fördel kunde ske, eller till en viss erkänsla för löserättens afsägelse, såsom med Danviks hospitals hemman tillginge, och att, om denna rätt skulle göras domkyrkan stridig, den då borde i laga ordning å domkyrkans vägnar utföras; och jemlikt kongl. brefvet den 26 oktober 1827 har Kongl. Maj:t på besvär af åtskilliga åbor på domkyrkoskattehemman i Skåne förklaradt, att vid de tillfällen, Lunds domkyrkoråd icke sjelf inlöser dess till försäljning ledigblifna domkyrkoskattehemman utom börd, domkyrkorådet då icke eger att af vederbörande äska högre afgift än en procent af köpeskil-

lingen; varande i kongl. stadgan den 17 november 1859, med deri genom kongl. kungörelsen den 31 december 1887 gjorda ändringar, meddelade närmare bestämmelser i afseende å upphörden och redovisningen af de från ifrågavarande skattehemman utgående afgälder.

Tydliga föreskrifter äro sålunda meddelade angående förenämnda afgifter, hvilka väl ej, såsom motionären förmenat, kunna anses orättvisa och betungande. Då emellertid ett upphäfvande af dessa afgifter, som af ålder utgått till Lunds domkyrka vid domkyrkoskattehemmanens försäljning utom börd, gifvetvis skulle beröra domkyrkans rätt och sålunda äfven presterskapets privilegier, anser utskottet sig icke kunna tillstyrka Riksdagen att vidtaga någon åtgärd i det af motionären afsedda syfte; hvadan utskottet hemställer,

att herr Anderssons förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 mars 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDERERG.
